

Jægerens langhårede PARTNER

Der bor en glimrende apportør i den langhårede hønsehund – såvel til lands som til vands.

Med baggrund i fuglehunde, vandhunde og støvere er den langhårede hønsehund en særdeles alsidig jagthund. Dens venlige væsen bevirker, at det også er en populær hund hos jægerens familie

■ Tekst og foto: Wiegaarden/Tine Luther

De tyske hønsehunde findes i tre forskellige hårlagsvarianter: den korthårede, den ruhårede og den langhårede. Men det er ikke blot udseendet, der adskiller de tre forskellige racer; vi har at gøre med vidt forskellige hunde på mange måder.

En lang langhåret historie

- Der har eksisteret langhårede jagthunde i Tyskland i umindelige tider, fortæller Carsten Lundhøj, der har haft racen i mange år og i øvrigt er bestyrelsesmedlem i specialklubben "Langhårsklubben". - Der findes tyske kobberstik fra 1560 af hareappporterende hunde, der ligner vore dages langhårede hønsehunde. Springer vi frem til omkring 1720 er samme type hund omtalt som den mest almindelige

jagthund i protokollen "Hausvaterbuch für Bauern". Dengang avlede man primært på brugsegenskaberne og skævede ikke meget til det eksteriørmæssige. Sandsynligvis har de fleste hvalpekuld været en blanding af lang- og korthårede varianter. Omkring 1850 blev der også iblandet engelske hunde i den tyske avl. På dette tidspunkt blev jagten frigivet for alle i Tyskland, og dermed steg behovet for jagthunde betydeligt. Efterspørgslen på de langhårede hunde blev stor.

Racen kommer i faste rammer

- I 1879 påbegyndtes en målrettet avl af langhårede hønsehunde, og racen blev udstillet i Hannover, fortsætter Carsten Lundhøj. - I 1893 etablerede Freiherr von Schorlemer den

første specialklub med det mål at sikre racens alsidige jagtlige brugsegenskaber. Samme Schorlemer forfattede racestandarden i 1897. For øvrigt er den langhårede hønsehunds mest prestigefulde avlsprøve opkaldt ham. Den korthårede hønsehund betragtedes også som en egentlig race nu, mens den ruhårede variant først er kommet til senere.

- En langhåret hønsehund ved navn My Lord I dannede baggrund for racestandarden, der ikke er ændret meget siden, den blev til. Fem hovedlinjer af langhårede hunde ligger til grund for den race, vi har i dag. Der er megen historie i racen; f.eks. er en række kenneler gået i arv fra generation til generation.

- Efter verdenskrigene så det – som for så mange andre racer – lidt sort ud for den langhårede hønsehund. Gennem den næste år-række var avlsmaterialet forholdsvis begræn-

Den langhårede hønsehund er alsidig og klarer både før- og efterskudsarbejdet. Her ses et eksemplar i stand.

set, men med Tysklands genforening fik racen en gave, da der kom blodlinjer frem fra det gamle øst, som ikke var kendt i vesten.

- Den langhårede hønsehund har været sporadisk i Danmark gennem tiderne. De første eksemplarer, man med sikkerhed har kendskab til, blev importeret fra Tyskland af skytten Bloch på Gisselfeld i 1969. Disse hunde dannede grundstamme for den danske avl.

- Den danske specialklub, Langhårsklubben, blev etableret i 1979 og kom hurtigt op på 200 medlemmer; et antal den har ligget nogenlunde konstant på siden. De sidste år har DKK registreret omkring 40-60 hvalpe årligt. Racen har størst udbredelse i Østrig, Tjekkiet samt naturligvis i hjemlandet Tyskland, hvor der fødes ca. 700 hvalpe om året.

Alsidighed for alle pengene

- Den langhårede hønsehund er grundlagt som en såkaldt stående jagthund; altså en ➔

Pelsen hos langhåren er kraftig og består af 3-5 cm lange dækhår og en god underuld, hvilket gør hunden i stand til f.eks. at apportere i vand i frostvejr uden at fryse. Behovet for pelspleje er minimalt.

hund, der finder vildtet, tager stand for det og "rejser" det på jægerens kommando, fortæller Carsten Lundhøj. - Men efterskudsarbejdet, hvor det nedlagte vildt findes og apportes, har altid været vægtet meget højt hos racen. Derfor har vi i dag en jagthund med uhyre alsidige brugsegenskaber. Den fungerer godt overalt, men især skov- og vandarbejde er den fortrinlig til. Schweissarbejde, hvor hunden opsporer skadet vildt, er også en disciplin, den langhårede hønsehund mestrer til UG. Set i forhold til racens antal er den meget rigt repræsenteret i det danske schweissregister, hvorfra der rekrutteres hunde, når påkørt eller anskudt vildt skal opspores.

- Vi gør et stort arbejde i Langhårsklubben for at være tro mod vores race; at bevare dens alsidighed og undgå, at den på nogen måde bliver specialist i enkeltdiscipliner. Dette sikres gennem alsidige kvalitetsprøver og ved at arbejde for, at hvalpene sælges til aktive jægere, der vil bruge hunden til det, den er skabt til.

Jagtlysten enorm

- Jagtlysten er stor hos den langhårede hønsehund, og for at have et godt liv, skal hunden have afløb for denne lyst, fastslår Carsten Lundhøj. - Spærrer du en langhår inde i en lejlighed og tilbyder den et liv som almindelig familiehund, vil den af ren frustration æde dørkarmene op. Lever den derimod med en jæger, der bruger den til jagt og lader den udfolde sig fysisk og mentalt hver dag, er det en utrolig velafbalanceret hund. Den er nervefast, psykisk stabil og nem at træne og arbejde med.

- Som hvalp er langhåren utrolig nem at opdrage og træne. Dette må dog aldrig misforstås til, at man kan springe over, hvor gærdet er lavest. Selvom dressuren går fantastisk nemt til at begynde med, skal man fortsætte arbejdet længe og være meget konsekvent, for ellers går det galt, når der kommer vildt ind i billedet. Jagtlysten er så stor, at hunden overhovedet ikke hører efter, når den kommer for vildt, medmindre dressuren sidder

virkelig godt fast. Der er ingen tvivl om, at jagtlysten overstiger alt. Men har du dæklydigheden 100% i orden, kan du faktisk styre enhver situation.

Blid og tålmodig

- Den langhår, der får tilfredsstillet sine behov, er en blid og tålmodig hund med et roligt væsen, siger Carsten Lundhøj. - Den er venlig og imødekommende overfor mennesker og fungerer rigtig godt som familiehund. Hunden knytter sig tæt til den, der arbejder med den, men den har det helt tydeligt bedst, når hele familien er samlet.

- Også overfor fremmede er den langhårede hønsehund venligt stemt. Den vil gerne snakkes med, men den har ikke behov for tæt kontakt. Når den har hilst osv., går den typisk hen og lægger sig roligt for sig selv. Det er en opvakt hund, der følger med i, hvad der sker uden at miste evnen til at slappe af. ■

Se mere på www.langhaarsklubben.dk

GRAFIKER: TJA

Den langhårede hønsehund findes i ensfarvet brun, brun med hvide eller skimlede aftegninger samt i forskellige skimlede udgaver. Hovedet er altid brunt – evt. med blis eller stjerne.

BRUN

BRUNSKIMMEL Foto: Henning Juul

BRUN-HVID Foto: Henning Juul